

Slutningsbestemmelse er jeg aldeles enig i at anerkjende, men den har Udvalget heller ikke overseet, idet Udvalgets Fleertal har fremhævet, at denne Bestemmelse medfører det Gode, at den, der søger om Indfødsret, skal gjøre sig klart, at han ved at søge om Indfødsret har løst sig fra sit tidligere Hjem og Løsbrevet hvert Aaand mellem det og sig selv. Det er dernæst ogsaa anvendt paa de foreliggende Tilfælde, idet det udtrykkeligt er fremhævet, at hvis vi vedtage dette Lovforslag, vil rimeligviis en stor Mængde af de der nævnte Personer, og navnlig de deri nævnte Spillemand, aldeles ikke faae Indfødsret. De ville nemlig just være i det Tilfælde, at de ikke fuldstændig have opfyldt deres Militairpligt i deres Hjemstavn, og de ville derfor ikke inden eet Aars Forløb kunne erhverve Tilladelse fra deres Hjemstavn til at betragtes som løste fra ethvert Aaand fra deres undersaatlige Forhold der, saaledes som Slutningsbestemmelsen fordrer. Naar den høitærede Indenrigsminister sagde, at det var et Tegn paa disse Mænds Sindelag, at de søge Indfødsret, saa lader jeg det ogsaa i det Hele gjælde, især naar den omtalte Slutningsbestemmelse kommer til. Men der kan dog være Undtagelser, idet endeel af dem, der have ansøgt om Indfødsret, ikke have anet, at denne Slutningsbestemmelse vilde komme til. Man kan i alt Fald ikke anvende den Sætning, at slike Ansøgninger ere Udtrykket for et Ønske om at slutte sig fuldstændig til Danmark, paa dem, som paa ministeriel Foranstaltning ere drevne til at søge derom. Dette gjælder jo navnlig om disse militaire Ansøgere, om hvilke min ærebe halvve Mobständer, den ærebe 3die Landsthingsmand for 3die Kreds (Tobiesen), siger, at de ansøge, fordi Krigsministeren tvinger dem dertil. Her skal jeg strax sige, at jeg ikke troer, at Ulykken for dem er saa stor, om de ikke opnaae Indfødsret; thi jeg troer, at Krigsministeren maatte komme til at opgive denne Betingelse for Udbetalingen af deres Stillingssum, hvis en anden Betragtning af Indfødsretten kom til at gjøre sig gjældende; altsaa Sagen er ikke saa vanskelig. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvad Skade det kan gjøre, om nogle flere eller færre faae Indfødsret, da skal jeg henholde mig til, hvad der

er sagt i Udvalgets Betænkning og ogsaa nu er ytret af den ærebe 3die Landsthingsmand for 3die Kreds. Det gjør ingen Skade om A. eller B. faae Indfødsret, men det gjør Skade, naar man svækker den Forestilling, at Indfødsretten som Folkets politiske Grænse har sin store Betydning.

Tobiesen: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger til, hvad den ærebe sidste Taler yttrede. Det forholder sig, saavidt jeg har forstaaet det, ikke saaledes, at Overspillemand ved Krigsministerens administrative Bestemmelse tvinges til at søge om Indfødsret, for at komme i Besiddelse af deres Stillingssum. Sagen er, saavidt jeg veed, den, at en saadan Stillingssum i Reglen først udbetales en hvervet Mand — og disse Overspillemand ere hvervede —, naar hans Capitulationstid er udløben, medens dog de hvervede, som ikke ere Udlændinge, kunne faae en Dvotadeel deraf aarlig, eller maaffee allerede tidligere kunne faae den heelt udbetalt, naar der er særlig Grund dertil. Det er den Bestemmelse, som gjør, at hvervede Udlændinge ønske at faae Indfødsret, for at de strax kunne komme i Besiddelse af den Sum; thi naar de have Indfødsret, kunne de, ligesom Landets egne Børn, komme i Besiddelse af Stillingssummen, som de ellers maatte vente længe paa, og som det nu engang, efter de Forestillinger, som herske i Underclasserne, synes at være de Vedkommende meget magtpaaliggende snart at faae sat paa og forbruge. Hvad angaaer den opstillede almindelige Regel, at Vedkommende skal have opholdt sig 15 Aar i Landet, være det danske Sprog mægtig og ikke tidligere straffet, forekommer det mig, at der er stor Fare ved at fastslaae en saadan, thi derved vil der blive givet Enhver, som opfylder de opstillede Betingelser, saa at sige, en Ret til at kræve Indfødsrets Meddelelse. Hvorledes skulde man nemlig senere kunne sigte Ansøgerne, naar der ikke oplyses noget Uforbeholdt om dem? Hvis Vedkommende have været 15 Aar her i Landet, ere det danske Sprog mægtige o. s. v., hvorledes vilde man da kunne nægte dem Indfødsret, idet man virkelig paa en Maade opstiller Indfødsretten som Noget, de Vedkommende have Krav paa, naar de opfylde Betingelsen? Jeg